

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 7671

Doknr.
164813

Dato
14-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (L 7) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 10:

”Det fremgår af den gældende vejledning til servicelovens § 101, at ”Behandling efter § 101 forudsætter en socialpædagogisk eller psykologisk funderet indsats i et helhedsorienteret forløb, som kan fastlægges i forbindelse med en behandlingsplan”. I bemærkningerne til lovforslaget anvendes ordene ’socialpædagogisk eller terapeutisk’. Vil ministeren - ved et brev til udvalget og med anmodning om, at præciseringen optages i betænkningen - præcisere forståelsen af bemærkningerne til den foreslåede § 101, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, så det fremgår, at der med ordene ’socialpædagogisk eller terapeutisk indsats’ forstås ’socialpædagogisk eller psykologisk indsats’, så der på denne måde anvendes samme terminologi som i den gældende vejledning, idet der gøres opmærksom på, at ministeren i svar på spørgsmål 1 har understreget, at der med lovforslaget ikke ændres på kravene til det behandlingsmæssige indhold af stofmisbrugsbehandlingen efter serviceloven? I benægtende fald bedes ministeren begrunde, hvorfor hun ikke ønsker at præcisere bemærkningerne og i begrundelsen forholde sig til den gældende vejledning til § 101.”

Svar:

Kommunerne skal efter servicelovens § 101 træffe afgørelse om social behandling af et stofmisbrug på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov for behandling.

Af gældende vejledning nr. 10327 af 14. december 2017 fremgår det, at målet med den sociale stofmisbrugsbehandling er at bringe et stofmisbrug til ophør eller reducere eller stabilisere forbruget og/eller reducere skaderne af stofmisbruget. Det fremgår endvidere, at servicelovens tilbud til personer med et stofmisbrug som udgangspunkt retter sig mod den nedsatte fysiske og især psykiske funktionsevne samt de sociale problemer, som følger af misbruget.

Som det fremgår af den gældende vejledning, kan der til løsning af behandlingsforpligtelsen være knyttet en række ydelser, fx individuel rådgivning ved socialfaglige personer, læge, psykolog. Det kan også være gruppebehandling og selvhjælpsgrupper. Der kan således indgå psykologer i behandlingsindsatsen, men det er ikke et krav.

Lovforslaget ændrer ikke på de indholdsmæssige krav til behandlingen, der allerede gælder. Lovforslaget tydeliggør, at kommunerne skal træffe afgørelse på baggrund af en afdækning af den enkeltes problemer og behov med det formål at sikre den rette behandling, som bedst modsvarer de problemer og behov, der er afdækket.

Anvendelse af begrebet terapeutisk i bemærkningerne til lovforslaget ses således at afspejle den indsats, der kan gives efter gældende regler.

Det er således ikke hensigten med lovforslaget at ændre eller stille nye krav til den behandlingspraksis, som der udføres i dag, og der ses derfor ikke anledning til at præcisere bemærkningerne i en betænkning ud over dette og tidligere svar på udvalgs spørgsmål ad L 7.

Den gældende vejledning vil i forbindelse med lovforslagets vedtagelse blive opdateret med en tydeliggørelse af, at social stofmisbrugsbehandling foruden en socialpædagogisk indsats kan bestå af terapeutisk behandling, herunder psykologbehandling, alt efter den enkelte borgers konkrete behov.

Med venlig hilsen

Astrid Krag